

Ami a tartalom mögött szól a mesélő felnőttnek

Biztosan feltűnik neked, kedves mesélő szülő, hogy a mese figurái emberi tulajdonságokat hordozó karakterek. Ezek a karakterek, személyiségtípusok változatos formában jelennek meg a mesében azért, hogy a gyermek élményfeldolgozása során minél gazdagabb kínálattal találkozzon a szerep azonosulásokhoz. Mert, tudjátok, valahogy úgy működik a gyerek, hogy a nap folyamán őt ért rengeteg impulzust, leginkább este van lehetősége mélyebben feldolgozni. Biztosan ismertek olyan kisgyereket, aki elalvás előtt csendben sutyorog magában a fal felé fordulva. Ha ilyenkor belehallgatnánk abba, mit mond, és kellő tisztelettel tudnánk befogadni a hallottakat, feltáruhatnának előttünk a gyermeki lény mély, intim rétegei, ahol a napi események újra játszása, sok esetben átalakított újra játszása, azaz transzformációja zajlik, hogy a gyermek beépítse az élményeket a személyiségébe. A mesék ehhez a folyamathoz nyújtanak olyan biztonságos terepet a gyermeknek, ahol a fantáziája segítségével megtámogathatja a szerepazonosulásokon keresztül ezt a feldolgozási folyamatot. Ehhez azonban fontos, hogy a mesék ne keltsenek fölösleges feszültségeket a gyerekekben, tehát a mesékben adagolt konfliktusok gyermeki léptékkal könnyen átláthatóak és megoldhatóak legyenek. Ezekben a mesékben is van bonyodalom és katarzis, de csak olyan mélységig és annyi időre méreteztem a bonyodalmakat, ami nagy eséllyel nem haladja meg egy gyermek feszültségtűrő képességét. Jó, ha szem előtt tartjuk, hogy a katarzis a kisgyermek esetében fordított arányban van a bonyodalom mélységével és idejével. Minél apróbb és minél rövidebb a probléma, annál nagyobb örömmel fogadja a kisgyermek a megoldást, mert a túl mély és túl hosszú feszültség könnyen összetörheti a tiszta és gyakorlatlan gyermeki lelket. Ne felejtsük el, hogy a gyermeki lélek még emlékszik a harmóniára és az egységre, ahonnan érkezett és csak lassan, sok gyakorlással tud a bonyodalmak világába, az anyagi létbe beleszokni. Manócskát is ilyen lassan, finoman avatja be az erdő azokba a bizonyos összekuszálódott helyzetekbe, ami a mi világunkban várja a messzi „Manóföldről érkezőt”.